

PERSONEN: JOHN } ECHTPAAR
 MARY }
 BANKDIRECTEUR
 KOLONEL
 KAREL, ZOON VAN JOHN EN MARY
 FRANK

HET TONEEL STELT DE HUISKAMER VOOR VAN JOHN EN MARY. ER
ZIJN TUINDEUREN, ER IS EEN DEUR DIE NAAR DE KEUKEN LEIDT,
ER IS TOEGANG NAAR EEN HAL.

DEZE HAL IS EEN DOOR GAAS AFGESCHERMDE RUIMTE.

DE KAMER IS BURGELIJK. HET ALLERNOODZAKELIJKSTE: EETTAFEL
MET STOELN, EEN ROOKTAFEL, ENKELE LUIE STOELN, EEN SOFA.
AAN DE ACHTERWAND HANGT EEN ABSTRACT SCHILDERIJ. GEEN
REALISTISCHE DECORS.

ALS HET DOEK OPGAAT, ZIT JOHN TE ONTBIJTEN. HIJ STAAT OP,
SCHENKT ZICH EEN KOP THEE IN, PAKT DE KRANT DIE OP TAFEL
LIGT, EN INSTALLEERT ZICH MET THEE EN KRANT LANGUIT OP DE
SOFA, WAAR HIJ DE KRANT GAAT LIGGEN LEZEN.

HIJ IS NOG IN KAMERJAS.

ENKELE OGENBLIKKEN LATER KOMT ZIJN VROUW MARY BINNEN.

ZIJ IS AL GEKLEED EN OPGEMAAKT. ZIJ IS ONGEVEER EVEN OUD
ALS HAAR MAN (LOOPT NAAR DE VIJFTIG), MAAR GOEDE MAKE-UP
EN SMAAKVOLLE KLEDING MAKEN HAAR JEUGDIGER.

ALS ZIJ BINNENKOMT, WIL ZIJ ALS IEDERE MORGEN RECHTSTREEKS
NAAR DE ONTBIJTTAFEL LOPEN, MAAR TOT HAAR VERBAZING ONTDEKT
ZIJ DAT HAAR MAN OP DE SOFA LIGT.

Mary 't Is bijna half negen.

John (GEEN REAKTIE)

Mary Moet je niet weg?

John Nee.

Mary Ziek?

John Nee.

Mary Ga je dan aankleden.

John Ik lig hier lekker.

Mary Je moet toch naar je werk!

John Nee, ik ga niet.

Mary Je blijft toch niet thuis zeker?

John Wat anders?

Mary Wat moet je nou thuis doen?

John Ja, wat doet een man thuis?

Mary Zijn vrouw voor de voeten lopen. (GAAT AAN TAFEL ZITTEN ONTBIJTEN)

John (LEEST HARDOP UIT DE KRANT) "Schilder doodt vrouw.... ~~WAGIA~~....met.....verfkwast." Da's ook wat. Had ie beter zijn paletmes kunnen gebruiken. (LACHT) Zeg, zou er verf aan die kwast gezeten hebben?

Mary Wat ben je eigenlijk van plan?

John Stel je voor, groen of paars. Nee, rood, bloed-rode verf. Laten we het levensecht houden.

Mary John, je meent het toch niet?

John Wat?

Mary Dat je niet naar je kantoor gaat.

John Dat zie je toch.

Mary Dan ben je ziek of.....

John Gek.

Mary Ja..Wie blijft er nou zomaar thuis. Je moet toch een reden hebben. Dat doe je toch zo maar niet.

John (leest weer voor zichzelf in de krant)
"Hij gaf zichzelf aan bij de politie. Er is geen aanwijsbare oorzaak voor de moordaanslag. De man maakte een volkomen normale indruk. Het huwelijk stond als goed bekend."

Mary Weet jij dat je in 25 jaar nooit één dag ziek geweest bent?

John Ja dat klopt.

Mary Zal ik de dokter laten komen?

John Voor jou?

Mary Jij bent toch ziek? Waarom zou je anders thuisblijven?

John Ik voel me kiplekker. Ik heb vanmorgen alleen geen zin. Dus blijf ik thuis. Bezwaren?

Mary Nou ja..Het is vreemd. Ben ik niet gewend van je. Ik móét vandaag.....

John Afzeggen. Allemaal afzeggen. Vandaag blijft het vrouwtje bij het mannetje en het mannetje bij het vrouwtje. Gezellig. Krantje lezen, lekker luiëren, naar de regen kijken. (weer in de krant lezend)

John Zo'n schilder toch. Zou dat nou een huisschilder zijn of een kunstschilder?

Mary (plotseling vrolijk gestemd over haar ontdekking) Nee, jij kunt mij niets wijsmaken. Ik weet het. Morgen is het de 15e. Dan ben jij precies 25 jaar bij de Bank.

John Hééé!

Mary Je hoeft me niets meer uit te leggen.

John Er valt niets uit te leggen.

Mary Jij wordt morgen gehuldigd.

John Dat staat nog te bezien.

Mary Een gouden horloge met een inscriptie en een maand extra salaris....

John Voor het toonbeeld van ijver en plichtsbe-
trachting.

Mary Of ik niet ^{het} doorheb ~~dat~~ ^{moeten} er vandaag voorbereiding-
en getroffen moeten worden.

John Heel scherpzinnig.

Mary Daar kunnen ze jou niet bij gebruiken. Het moet een verrassing blijven.

John Natuurlijk. De directeur is een praatje wezen maken. Zo tussen neus en lippen heeft hij gezegd: blijft U nou morgen eens fijn een dagje thuis. Slaap eens lekker uit en kom overmorgen maar fris op kantoor om eens flink ~~in~~ in de bloemetjes gezet te worden. →

Mary Een extra vrije dag. Is dat zo vreemd?

John

Wel Nee.... Als de bank in brand vloog, riep hij
 ons de volgende dag allemaal op ^{om} puin te ruimen.
 Gehuldigd of niet, dat ^{laag} zal me koud laten.

Mary

Dat zal jou koud laten? Jij die al 25 jaar
^{voor je werk leeft}
~~lang, een voorbeeld van ijver en plichtsbe-~~
~~trachting geweest bent.~~ Jij bent maar wat
 gevoelig voor zulke attenties.

John

En toch was
 Maar jij ~~was~~ niet van plan, om bij die
 huldiging aanwezig te zijn.

Mary

Je weet dat ik afschuwelijk het land heb aan
 al dat officiële gedoe. 25 Jaar lang heb je me
 niet meegenomen naar festiviteiten van de Bank.

John

Ja, ze weten daar amper dat ik getrouwd ben.

Mary

~~En~~ waarom zou ik dan morgen ineens wel meegaan?

John

O, dat is ook niet nodig. Er is morgen niets
 aan de hand.

Mary

~~O-nee?~~ En waarom niet?

John

Omdat ik er morgen niet zal zijn. *liggen*

Mary

Dus je blijft morgen ook thuis?

John

Morgen en overmorgen en volgende week.

Mary

Je moet je wel erg beroerd voelen.

John

Ik mankeer niets.

Mary

(pauze) Ik ga de dokter bellen. (staat op)

John

(komt bruusk overeind, gaat op de rand van de
 divan zitten)

Als jij het hart hebt om hier een dokter te
 laten komen, dan bind ik hem met zijn *bloedeigen*

stethoscoop de hals af.

Mary

(verschrikt) Wat mankeert je! (ze hersteld zich gauw van de schrik, staat op en gaat naar John toe, terwijl ze bedillerig zegt) Zo, nu is het afgelopen met deze komedie. Je gaat je vlug aankleden, dan haal je de bus van kwart voor negen nog. Dan ben je hooguit een kwartier te laat. Je bent nog nooit een minuut te laat geweest. (ze pakt zijn tas die bij het rooktafeltje staat en geeft hem die) ^{Kom} Als je ^{nu} opschiet.....

John

(haalt haar de tas uit de handen en geeft er kwaadaardig een paar trappen tegen; Mary deinst verschrikt achteruit bij deze heftige reactie) 25 Jaar heeft dat ding aan mijn lijf gehangen. Als een kangeroebuidel. Mijnheer Vervoort met zijn aktetas, ieder jaar belangrijker, ieder jaar zwaarder en gewichtiger. Ieder jaar een stukje vaster gezogen aan de poliepen van de N.V. (gaat naar de tafel en pakt het broodmes) Maar vandaag snij ik me los. (loopt dreigend in de richting van Mary) Ik hak ze af, die vangarmen, één voor één. Ik ga ruimte scheppen om mij...en om jou.

Mary

(schaterend) Ha, die John. Ik kan het echt niet helpen. Je lijkt net een vogelverschrikker, in die kamerjas. Een operaheld op pantoffels.

O John...als je jezelf eens zag. Hahaha.

John (er blijft een zekere dreiging uitgaan van zijn spel met het mes) Hou op met dat stomme gelach. Ik zie mezelf heel goed. Net zo goed als ik jou zie. 25 Jaar leef ik naast je en ik heb je nog nooit zo goed gezien als nu. Wie ben je eigenlijk?

Mary Heb je je dat nooit afgevraagd?

John Nee.

Mary 25 Jaar lang niet?

John Waarom zou ik?

Mary Waarom zou je, ja? Ik ben er, zonder meer, als iets vanzelfsprekends.

John (k⁸am en met dodelijke ernst alsof het een probleem is waarover hij tobt) Zeg Mary, zouden wij bij de burgerlijke stand werkelijk ingeschreven staan als man en vrouw?

Mary Zal ik de ambtenaar van de burgerlijke stand even bellen?

John Nee, laat maar. Stel je voor dat het eens niet zo is.

Mary Dan zouden we al 25 jaar in concubinaat leven.

John Wie weet....Misschien zou jij het wel willen. Maar ik moet je teleurstellen. We hebben een geldig bewijs van ons huwelijk. Een wettige zoon.

Mary Karel.

John (op monotone dorre ambtenarentoon) Gesproken uit de wettige echtverbintenis tussen ^{Johannes} John Vervoort en Maria van Eelwijk.

- Mary Dat je je dat nog herinnert!
- John Wat herinnert?
- Mary Mijn meisjesnaam. Maria van Eelwijk.
- John Ik heb heldere momenten.
- Mary Sinds vanmorgen?
- John Sinds vanmorgen.
- Mary (zij wil het spelletje afbreken) Zullen we het ^{haken we nu} ~~ophouden~~
hier dan maar bij laten? (zij leidt hem bij de
 arm naar de eettafel. John laat zich afwezig mee-
 voeren. Hij gaat aan tafel zitten. Mary neemt hem
 het broodmes af en legt het op tafel)
 Zo, ^{drink je thee op} ~~neem nog een kop thee~~. Als je de bus van
 negen uur ^{hebt} ~~neemt~~, dan kom je maar een half uur te
 laat. Wat is een half uur op 25 jaar.
- John (~~peinzend~~, enigszins raadselachtig) Een half uur
 is niet genoeg, Mary. Wat moet ik met een half
 uur beginnen? Oordeel nou zelf: Van die 25 jaar
 heb ik pas een half uur gekregen. En wat weet
 ik van je? Je meisjesnaam. Ik heb nog dagen
 nodig.
- Mary (pakt zijn aktetas van de grond en doet hem
 dicht) Ik heb genoeg van dat krankzinnige
 spelletje. Ga nou weg ^{of} pak de telefoon en bel
^{je} kantoor op dat je ziek bent.
- John (staat op) Goed. (loopt naar de telefoon,
draait nummer)

Met Vervoort. Verbind mij even door met de
 directie.

Met Vervoort. Ik kom vanmorgen niet ~~naar de Bank~~.

Nee, ik ben niet ziek.

Nee, er is niets met me. Ik wou U alleen maar meedelen dat ik niet kom.

Nee, ^{ook niet} ~~niet alleen vandaag~~. Nooit meer.

Als U dat gerust kan stellen, Nee, ^IIk ben niet overgelopen naar een concurrent.

Dat weet ik zelf niet. Ik heb er geen zin meer in.

Niet zo krankzinnig als U denkt.

Mijn vrouw begint er al aan te wennen.

Ik voel me uitstekend.

(LEGT HCORN NEER) Ziezo, deze periode is ~~dan~~ afgesloten. (HAALT EEN PAAR KEER DIEP ADEM, RICHT ZICH TOT MARY) Ik haal nog adem, Mary; ik praat nog, ik leef nog, terwijl ik geen baan meer heb. (GAAT NAAR MARY TOE) Mary, lieveling.... (WEERT HEM BOOS AF) Raak me niet aan. Wie ben jij eigenlijk?

Mary

een dorstig verhaal

~~Wij stervelingen gaan dood aan dorstige verhalen.~~

(SCHENKT HAAR EN ZICHZELF EEN GLAS IN) Een verhaal is een...woestijnreis; je crepeert onderweg of je drinkt..je drinkt tot de laatste druppel. De gieren ~~kijken~~ ^{wachten af} toe! (HIJ REIKT MARY EEN GLAS OVER, ZIJ NEEMT HET AAN, BEIDEN HEFFEN HET GLAS) Op de godin! Op Frank, de roverhoofdman! (GAAT ZITTEN) En hoe voelde jij je met hem? Erg slecht?

Mary ~~De~~ gevoelens zijn dood.

John Frank is verdwenen.

Mary Na een paar maanden.

John En John?

Mary Hij werd ziek, toen Frank wegging. Hij ~~beschouwde~~ Frank ^{was} als zijn beste vriend. ^{En} Hij raakte geen penseel meer aan na zijn vertrek.

John En verder?

Mary John was tevreden met zijn werk op de Bank. Hij maakte zelfs promotie. Niet met grote sprongen, maar....

John ~~Nee, nee,~~ gelijkmatig als een klok.

Mary De kleine wijzer kruipt verder.

John ^{En de secondewijzer tikt.} Een ~~systematische~~ geest.

Mary Ik begon naar een kind te verlangen.

John Jij alleen?

Mary Hij had geen bezwaren.

John Was hij niet bang?

Mary Waarvoor?

John Voor jou. *zijn beeld*

Mary Hij had meer temperament dan jij denkt.

John Geen angst voor verantwoordelijkheid?

Mary Hij *was* ~~werd~~ een trotse vader en een trouw echtgenoot.

John Zeldzame combinatie. En verder?

Mary Ze leefden nog lang en gelukkig.

John Ontroerend sprookje, maar je stelt me teleur. Je was zo goed op dreuf. (JOHN LOOPT NAAR DE TAFEL EN NEEMT HET BROODMES, WAAR HIJ MEE SPEELT) Kom. Waar is de sprookjesprins?

Mary (GAAT VERSCHRIKT OP DE RAND VAN DE DIVAN ZITTEN, KIJKT RADELOOS OM ZICH HEEN, KOMT TOT BEWUSTZIJN IN EEN OMGEVING DIE ZE NIET DIREKT HERKENT) Wie ben jij? Wat heb ik allemaal gezegd? Er was hier een man, met een mes. Hij perste me een verhaal af over een ~~zekere~~ John. *Jahn?* Nee, jij niet. Jij bent John niet. John is op dit uur van de dag nooit thuis. Hij is op zijn kantoor. ~~XXXXXXXXXX~~ 's Morgens gaat hij weg, 's avonds komt hij thuis. Hij wacht bij de bushalte, al vijftientwintig jaar. Altijd precies drie minuten wacht hij op de bus. De wereld zou veranderen, als hij ~~xxxxxxxxxxxx~~ er 's morgens niet meer staan zou. De haltepaal zou wegroesten, de halte zou opgegeven worden. Ik zou op niemand meer wachten, niemand zou meer op mij wachten. Ik ben bang. ~~Ons huis zal in-~~
~~storten.~~ Ik moet hier weg.

(MARY LOOPT NAAR DE DEUR. JOHN IS HAAR VOOR EN VERSPERT HAAR DE WEG) Laat me erdoor.

John (BEDENKT ZICH EN LAAT HAAR PASSEREN) Goed, maar je zult me nog verder vertellen, Maria van Eelwijk. Het sprookje is nog niet uit.

*Je heb
nog
dagen nodig*

(BLACK OUT. IN DE RUIMTE ACHTER HET GAZEN GORDIEN WORDT HET LICHT. MARY STAAT DAAR ALS OP DE RECEPTIE VOOR HET VIJFENTWINTIGJARIG JUBILEUM HAAR ZOON, KAREL, KOMT OP OM HAAR TE FELICITEREN. ZE OMHELZEN ELKAAR.)

Mary Wat ben je vroeg, jongen.

Karel Het is toch ook een bijzondere dag, moeder. Vijfentwintig jaar! (KAREL KUST HAAR WEER EN GAAT AF. INTUSSEN ZIJN OPGEKOMEN DE DIRECTEUR VAN DE BANK, FRANK EN DE KOLONEL. ZE STAAN IN DE RIJ ALS OP EEN RECEPTIE OM HAAR TE FELICITEREN.)

Directeur Mevrouw, onze hartelijke gelukwensen, namens de directie en het personeel. (OVERHANDIGT MARY EEN RIJKER BLOEMEN)

Mary Dank U. (DIRECTEUR AF. FRANK STAAT VOOR HAAR) Frank!

Frank Mary! (ZIJ OMHELZEN ELKAAR) Van harte, kindje. ^{25 jaar} ~~Vijfentwintig jaar.~~ Wat een tijd! (FRANK AF. DE KOLONEL STAAT VOOR HAAR)

Mary ~~Jij ook?~~ *Jij?*

Kolonel ~~Natuurlijk prinses. Ik hoor er ook bij.~~ (KUST HAAR)

~~Mijn gelukwensen.~~ (HIJ GEEFT HAAR BLOEMEN EN GAAT AF. EVEN BLIJFT MARY STAAN MET EEN GELUKKIGE GLIMLACH, DAN LEGT ZE DE BLOEMEN NEER, NEEMT HAAR MANTEL VAN DE KAPSTOK. BLACK OUT)

(LANGZAAM WORDT HET LICHT ALSOF DE ZON OPKOMT IN DE TUIN. DE TUINDEUREN STAAN WIJD OPEN. ER STAAT EEN SCHILDERSEZEL MET DOEK IN DE KAMER. JOHN MET GROTE SLOBBERTRUI, PETJE OP, IS AAN HET SCHILDEREN. HET DOEK IS ^{veel} ZICHTBAAR VOOR DE ZAAL, ~~MAAR ZO DAT JOHN NIET MET ZIJN RUG NAAR DE ZAAL STAAT. HET SCHILDERIJ STELT EEN VROUWELIJKE FIGUUR VOOR, IN STERK ABSTRAKTE STIJL. HET NADERT ZIJN VOLTOOIING.~~ JOHN IS IN EEN OPGEWEKTE STEMMING EN FLUIT ONDER HET SCHILDEREN. HIJ BESCHOUWT AF EN TOE ZIJN DOEK OP ENIGE AFSTAND)

John

Compositie is je sterkste zijde niet. (BRENGT ENIGE KORREKTIES AAN)

(ER WORDT GEBELD. JOHN REAGEERT NIET. ER WORDT ^{2x} WEER GEBELD) ^{verdomme} Hè, rotbel!..... ^{lelle} Schilder vermoordt vrouw met mes. (LACHT)

(ER WORDT WEER GEBELD) Ja bel maar raak. (HIJ SCHILDERT DOOR EN GAAT HELEMAAL IN ZIJN WERK OP. INTUSSEN KOMT VIA DE TUIN DE DIRECTEUR VAN DE BANK, WAAR JOHN EMPLOYÉ IS, BINNEN. HIJ KOMT OP JOHN AF, BLIJFT SCHUIN ACHTER HEM STAAN, KUCHT EENS, MAAR JOHN DOET ALSOF HIJ HEM NIET HOORT EN

ZIET. HIJ BLIJFT GEKONSENTEERD SCHILDEREN)

Directeur Nee, maar. (~~WAT~~) Wat een verrassing! Ik dacht werkelijk dat U ziek was, meneer John. Maar in plaats van U onder de ~~dekens~~ ^{lakens} te treffen, vind ik U hier achter een stuk linnen. IJverig aan het volsmeren. (GEEN REAKTIE VAN JOHN. DIRECTEUR IS VERLEGEN MET DE SITUATIE, KUCHT ONGEDULDIGER)

Meneer John! Neemt U mij niet kwalijk dat ik zo maar door Uw tuin Uw huis ~~kom~~ ^{ben} binnendringen. Ik heb ~~drie~~ ^{4x} keer gebeld. Ik dacht, ik zal maar zo vrij zijn om even om te lopen. (GEEN REAKTIE VAN JOHN, DIRECTEUR KOMT ACHTER JOHN STAAN EN BEKIJKT OVER ZIJN SCHOUDEUR HET SCHILDERIJ) Heel verdienstelijk. Lang niet kwaad. Ik wist niet dat U.....

Meneer ~~Vervoort~~ ^{John}! Ik mag toch aannemen dat U mij hoort, is het niet? Ik ben hier al enige minuten bezig Uw aandacht te trekken. Ik ~~kan~~ ^{ben} Uw directeur. U zou toch zo beleefd kunnen zijn...wat mankeert U?

John (ZONDER OP TE ZIEN) IK schilder.

Directeur ~~Ja Dat zie ik. Maar~~ U bent zich kennelijk niet bewust dat U op dit uur van de dag achter Uw bureau moet zitten.

John (NEGBERT HEM) Hier nog wat geel.

Directeur ✓ Wat is dat voor grap! ^{Ga maar wal}

John Daar nog wat bloedrood.

Directeur U gedraagt ^{zich} in hoge mate zonderling, zo niet onbehoorlijk. Wat betekent dit allemaal?

John (LOOPT ACHTERUIT EN BOTST TEGEN DE DIRECTEUR OP)
Ga zitten! (WIJST NAAR DE DIVAN) Je loopt hier in de weg. Ik heb ruimte nodig.

Directeur (GAAT VERBLIJFT ZITTEN) Als ik U al niet jaren kende als een toegewijd en plichtsgetrouw employé, dan zoudt U mij.....

John Gaat U verder.

Directeur Dan zoudt U mij noodzaken, ik bedoel, U zou mij dwingen U op staande voet te ontslaan.

John (LAKONIEK LACHEND) O bedoelt U dat! Hij heeft toch al zijn ontslag genomen.

Directeur Ontslag?

John Ja. Vanmorgen. Per telefoon.

Directeur (PROBEERT DE OUDE GEMOEDELIJKE TOON TERUG TE VINDEN) Ha, eindelijk begint er toch iets tot U door te dringen. Neemt U mij niet kwalijk, maar ik begon te twijfelen.....nou ja, we leven in een jachtige, nerveuze tijd. (DRAAIT ONHANDIG OM ZICH HEEN) Dat rood doet het goed.

John ~~Een helse kleur.~~

Directeur U bent een harde werker. U hebt rust nodig.

John Onbegrijpelijk dat rood, die....

Directeur ~~U bent een zeer gewaardeerd schilder,~~ ik bedoel ^{u bent} een zeer ^{gewaardeerd} medewerker; Uw plaats is moeilijk direkt te vervangen.

John ~~Dat~~ rood ~~is~~ onvervangbaar.

Directeur ~~Maar~~ het is een hele opluchting voor ons U hier gezond en wel aan te treffen.

- John Ik hou niet van rood.
- Directeur De directie neemt het U helemaal niet kwalijk.
- John Dat rood is ziek.
- Directeur U bent een originele. U hebt ons voor een verrassing willen plaatsen.
- John Onbegrijpelijk, met een verfkwaast heeft ie het ~~gedaan~~.
- Directeur Natuurlijk, meneer John. ^{maar morgen} Een dag vol feestelijke verrassingen. Vijfentwintig jaar!
- John Het stond in de krant.
- Directeur ^{morgen, morgen komt u in de krant ja} (KOMISCH BESTRAFFEND) U bent ons voor geweest.
Stille waters....
- John Schilder met verfkwaast....
- Directeur ^{ik had brouwers} ~~Wij hebben~~ geen flauw vermoeden gehad dat U zo'n verdienstelijk zondagsschilder was.
- John Het is maandag.
- Directeur ^{u bent een} Hahaha! Maandag. Blauwe maandagsschilder.
- John Ik ben beroepsschilder.
- Directeur ^{Nou John} O, U bent prof. Meneer Vervoort, (nou) doe ik toch een beroep op Uw gezond verstand. Een grapje kunnen wij best waarderen, maar U bederft het effect door Uw eigenzinnigheid. U gunt ons de kans niet om er eens hartelijk om te lachen! Hahaha (PAUZE)
Waar blijft de grap als we van U niet mogen lachen?
- John Hij maakte geen grap. Hij is nooit grappig geweest.
- Directeur Over wie hebt U het?

John Over een zekere John.

Directeur *Hi*

John Tot vanmorgen half negen employé aan Uw Bank, en daar vijftientwintig jaar werkzaam.

Directeur Haha.

John Ik heb met deze man niets uit te staan.

Directeur ~~Maar~~ *R*aten we nu in godsnaam terzake komen, meneer Vervoort. Mijn tijd is kostbaar.

John De mijne ook. Ik heb al vijftientwintig jaar verknoeid.

Directeur Is dat een reden om mij als een kwajongen te ontvangen.

John 't Was niet mijn bedoeling U te beledigen.

Directeur (TOEGEBFLIJK) Vanzelfsprekend niet, meneer John eh...Vervoort. Wij zijn er van overtuigd dat U al vijftientwintig jaar Uw beste krachten aan ons bedrijf heeft gegeven, en dat U...

John Ssssst. Bewaar Uw welsprekendheid voor Uw geachte jubilarissen.

Directeur (KWAAD) Godbewaarme, In wat voor een situatie.... *John* ~~denk je eens in...~~ morgen. (HERSTELD ZICH. OP DE TOON VAN EEN GELEGENHEIDSSPEECH) Geachte Jubilaris. Vandaag op deze heugelijke dag, hebt U...*Directeur* een mijlpaal...in Uw leven...

John Kapotgeslagen.

Directeur (IN DE WAR) Kapot! Ik ben er kapot van (GAAT NAAR JOHN TOE) Weet U wat U bent? (LOOPT NAAR HET SCHILDERIJ EN WIJST ERNAAR) Een warhoofd, een

knoeier, een....

- John Ga door. Eerlijk gezegd ben ik erg nieuwsgierig naar Uw mening. U schijnt die meneer John goed te kennen. Mag ik U een paar vragen stellen? En neemt U geen blad voor de mond; voor U staat een objektief buitenstaander die de waarheid verdragen kan.
- U bent ongetwijfeld de directeur die hem morgen op zijn vijftienvigjarig jubileum *zou* toespreken?
- Directeur Inderdaad.
- John U bent het dus die hem morgen onder het plichtmatig applaus het horloge met inscriptie *zou* aanbieden uit de voorraad uurwerken die vanwege de grote korting tien jaar geleden zijn ingeslagen?
- Directeur Maar dat is...dat is...
- John (PROTEST NEGEREND) en die opgeslagen zijn in de safe? Geeft U antwoord. En staart U mij niet aan of ik gek ben. *Zou* U dat morgen doen of niet?
- Directeur Maar dat gebeurt toch bij iedereen. Dat weet U *toch*.
- John ~~Nee~~, ik weet niets. Ik wil graag enkele dingen weten over een zekere meneer John. U zult ongetwijfeld in Uw speech zeggen dat meneer John de kwaliteiten bezit die een Bankbedrijf groot maken. (RECITEERT) nauwgezetheid, ijver, trouw, plichtsbetrachting.
- Directeur Wie weet! *Waarlijk*

John En dit zult U ~~ze ongeveer~~ letterlijk ontleenen aan Uw vorige speeches voor andere jubilarissen. Omdat het zo moeilijk is om iets anders te verzinnen!

Directeur (MAAKT AANSTALTEN WEG TE GAAN) Ik weiger Uw belachelijke insinuaties nog een seconde langer aan te horen. Goede middag.

John (TELEURGESTELD EN ZIJN ZEKERHEID VERLIEZEND) Dat kunt U niet doen, ~~meneer de directeur~~. U zou mij antwoord geven. Wij ^{moeten} ~~zouden~~ toch ter zake komen!

Directeur Inderdaad.

John Dank U. Wat ik wil, is een zo objectief mogelijk beeld van die meneer John.

Directeur (IN ZIJN GEKRENKTHEID NU OOK VAN PLAN DE VOLLE WAARHEID TE ZEGGEN) Goed. Vraagt U maar.

John Welke eigenschappen miste meneer John om hem de vakante functie van adjunct-directeur te geven?

Directeur (~~GEKRENKT~~) Breedheid van visie, originaliteit en leidinggevende kwaliteiten.

John Hoe is Uw mening over hem als employé?

Directeur Bruikbaar. ^{Maar} Te veel aandacht voor het detail, veel ~~verder feilloos en akkuraat.~~

John En als mens?

Directeur Evenwichtig, onverstoorbaar, machinaal. ^{weinig subtiel}

John ~~Was~~ U hem liever kwijt dan rijk?

Bent

Directeur Hij ~~was~~ ^{is} bruikbaar. Maar in sommige opzichten ^{is} hij een probleem. Ziet U, gezien zijn kennis en ervaring kwam hij in aanmerking voor de functie van adjunct-directeur en een deel van de directie wenste zijn benoeming. Maar ik heb dit voorkomen.

John U?

Directeur Ja ik, die hem morgen in de bloemetjes ^{moet} ~~zou~~ zetten. Volgens mij is hij ongeschikt, mist hij takt en originaliteit, is hij te machinaal en te rechtlijnig.

John Dat bevestigt dus mijn indruk dat die meneer John een mislukking is.

Directeur Niet helemaal juist. Hij ~~was~~ een teleurstelling. Wat niet zeggen wil dat hij voor ons bedrijf niet bruikbaar ~~was~~.

John Ook afvalstoffen zijn bruikbaar. ~~Wilt U het ont-~~
~~slag~~ van meneer John tekenen en het ^{hem} ~~hij~~ doen toekomen?

Directeur (STAAT OP) ~~Graag.~~ ^{Uitstelend}

John U kunt gaan. U bent hier niet verder bruikbaar.

Directeur (LOOPT BOOS WEG, KEERT ZICH HALVERWEGE OM, SARKASTISCH) Zal ik het horloge toesturen?

John Ik verwerk geen afvalstoffen.

(DIRECTEUR AF ~~VIA TUIN~~)

John (GAAT OPGEWEKT NEURIEND VERDER AAN ZIJN SCHILDERIJ)
De grote lijn blijven zien. Je niet laten afleiden door details.

(Terwijl John verder schildert, verschijnt Frank)

Frank: Hallo, John, Hoe gaat het met je? Wat een verrassing!

John : Frank! Jij!

Frank: Wat een verrassing!

John : Je komt als geroepen.

Frank: Ik duik overal op waar grote dingen staan te gebeuren.

(NAAR HET DOEK WIJZEND) Leuk, verdomd leuk doek.

John : Vind je?

Frank: Ja

John : Ja, het gaat om de grote lijn. Je komt als uit de hemel gevallen, Frank.

Frank: (GAAT ZITTEN) Een gevallen engel.

John : Een teken uit de hemel.

Frank: Of een teken aan de wand. Wie weet. (PAUZE)

(FRANK PAKT EEN SIGAAR VAN JOHN) Ik weet nog waar ze staan. Zo, jij vraagt je natuurlijk af hoe ik hier zo plotseling verzeild ben geraakt.

John : Je raadt mijn gedachten.

Frank: Ik ben altijd sterk geweest in gedachten raden. Weet je niet meer? Ik wist precies wanneer ik jou alleen moest laten. Nou ja... alleen...

John : Je hebt me twintig jaar alleen gelaten.

Frank: (LACHT) Maar niet met Nicolet. (SERIEUS) Waar is Mary?

John: Weggegaan.

Frank: (ZICH NAAR HET DOEK WENDEND) Ik zou zweren, dit doek is een vervolg op je laatste van twintig jaar geleden. Ben jij niet veranderd? Jij bent toch gerijpt tot een voldragen vrucht van onze maatschappij.

John : Hoe vind je het?

Frank: Het is helemaal zoals je bent, hè? Mary vindt het zeker wel goed?

John : Mary houdt niet van mijn schilderijen.

Frank: Zij...zij was toch altijd weg van jouw doeken! (STILTE)

O nee...

dat was uh... nou ja, ~~dat was...~~

John: Nicolet.

Frank: Ja. (LACHT) En naderhand bleek dat zij kleurenblind was, weet je nog? Zeg, *ik snakt naar koffie* ~~is Mary nog lang weg?~~

John : Geen idee.

Frank: Ik houd het geen minuut langer meer uit zonder haar heerlijke koffie. Dat kan een aangename tijd worden, kerel. We hebben elkaar zo ontzaglijk veel te vertellen.

John: Misschien wel. Mary is altijd wild op jouw verhalen geweest.

Frank: Er is toch niks hè, tussen jouw en Mary.

John : Niet dat ik weet.

Frank: Mary heeft me uitgenodigd op je feest. Ik heb onmiddellijk de trein genomen.

John: Wist ze jouw adres?

Frank: Ik neem aan van wel. En hier ben ik nou, na twintig jaar en ik zal graag van jullie gastvrijheid gebruik maken.

John : Mary is altijd erg gastvrij ~~gewest~~. Aan mij zul je niet veel hebben.

Frank: Heb je het zo druk?

John : WIJST NAAR SCHILDERIJ)

Frank: Jij zult toch niet alle avonden naar je kamer verdwijnen om te schilderen.

John : Ik moet jaren inhalen.

Frank: Ja, de tijd gaat snel. Zeg, wanneer kunnen we Mary verwachten? Is ze nog altijd zo mooi?

John : Je zult alle tijd hebben om haar te bewonderen. Ik ga me helemaal aan de kunst wijden.

Frank: (GRINNIKT) Hèhèhè, jij gaat *back in* ~~je~~ ohohoho. De schilderende bankdirecteur!

John : Vind jij dit dan niet beter dan mijn werk van vroeger?

Frank: Ik vind het goed. Maar iedereen heeft (toch) altijd al belangstelling voor jouw werk gehad.

John : Ze zagen allemaal wel wat in mij.

Frank: Nou en of! [De schone kunsten bloeien, waar mooie vrouwen zijn.]

John : Waarom ben jij hier gekomen?

Frank: Waarom ik hier gekomen ben? Omdat deze divan zo lekker zit. (PLOTSELING SERIEUS) Dacht je dat ^{ik} het niet leuk vind om een goeie ouwe vriend terug te zien.

John : Ja?

Frank: Wat hebben wij niet allemaal samen beleefd! Antibes!

John : Sint Tropez!

Frank: Perpignan!

John: Ibiza!

Frank: Nicolet!

John : We hebben wat afgewerkt.

Frank: Als dolle stieren.

John : Het ene doek na het andere.

Frank: Voor een handvol olijven.

John : We schilderden.

Frank: En we leden honger.

John : We inspireerden elkaar.

Frank: ^{Geh} ~~Waan~~zinnig van scheppingsdrift.

John : Blijf jij lang hier?

Frank: Hoezo?

John : Zou je mij weer een paar weken les kunnen geven?

Frank: ^{Frank} ~~Jij~~ hebt het toch al een heel eind geschopt!

Frank: Ik heb ~~meer~~ wat rijke Amerikanen in de verf gezet, ^M maar ik kan je wel in kontakt brengen met een paar belang-rijke critici.

John : Dat bedoel ik niet. Ik heb mijn ontslag genomen.

Frank: ^Z ~~Wat~~! Wil jij verhongeren? Van je scheppingsdrift leven!

John : Jij vindt dit toch een redelijk schilderij?

Frank: Och, jawel, met een beetje vriendschappelijke steun hang jij binnenkort op exposities.

~~John~~: ~~En nu~~ wat ekstra toewijding van Mary. (WERKT VERDER)

Frank: (STAAT EVEN IN BESCHOUWING VOOR ZIJN EIGEN SCHILDERIJ VAN TWINTIG JAAR GELEDEN. HIJ BEGINT TE FLUITEN: "PLAISIR D'AMOUR NE DURE QU'UN MOMENT." WIJST NAAR ZIJN EIGEN SCHILDERIJ) Mary heeft dit altijd een goed schilderij van mij gevonden. Ze had er wel kijk op. (FLUIT WEER: PLAISIR D'AMOUR....) ^{Gelukkig} Jammer dat zij 't bij jou niet zo zag.

John : Zou je niet liever verdwijnen!

Frank: Verdwijnen, hahaha. Mary heeft me hier uitgenodigd. Ik laat me niet het huis uitzetten, omdat jij toevallig in een boze stemming bent. (LOOPT NAAR JOHN TOE) Kom nou kerel, we zijn toch ouwe vrienden. We kunnen toch tegen een pesterijtje. Geloof me nou, dit doek is goed genoeg om ~~stank~~ op een expositie te hangen. Vertrouw maar een beetje op mij.

John : ~~Dus uh~~...?

Frank: ~~Natuurlijk~~. (PAKT ZIJN KOFFERTJE OP) ^{Het woord} Dit is een veelbelovend begin. Ik ga alvast mijn spullen naar boven brengen. Ik ken de weg. De logeerkamer; in afwachting van de vrouw des huizes. (JOHN AF NAAR BOVEN).

ONTTREKKEN, HIJ HOUDT HET MES BEVEND EN GE-
 EMOTIONEERD BOVEN JOHN) ^{Steek dan} Steek dan! Klootzak! Kom
 tot de daad! (JOHN PAKT HET KUSSEN EN HOUDT HET
 ONDER HET MES)

DE KOLONEL LAAT HET MES LOS UIT ZIJN GREEP, HET
 VALT OP DE GROND. JOHN BEGINT HONEND TE SCHATER-
 LACHEN EN SLAAT DE KOLONEL MET HET KUSSEN LINKS
 EN RECHTS OM HET HOOFD, ZODAT DE VLOKKEN IN WOL-
 KEN OM HEN HEEN STUIVEN. ZO RANSELT JOHN DE
 KOLONEL DE KAMER UIT VIA DE TUINDEUREN. HOESTEND
 EN PROESTEND EN JANKEND VERDWIJNT DE KOLONEL ONDE
 HET STEEDS AANZWELLEND SCHATERLACHEN VAN JOHN.
 ZODRA DE KOLONEL WEG IS, HOUDT HET LACHEN ABRUPT
 OP, WAARDOOR EEN ABSURDE STULTE ONTSTAAT)

(JOHN LOOPT LANGZAAM NAAR HET SCHILDERIJ EN DE
 EZEL, PAKT EEN PENSEEL, BESCHOUWT ZIJN WERK)

De grote lijn blijven zien,. Je niet laten af-
 leiden door details, zei Frank al. (HIJ SCHILDEERT
 OPGEWEKT VERDER, TERWIJL HIJ ZO BEZIG IS, KOMT
 DOOR DE KAMERDEUR ZIJN ZOON KAREL BINNEN. HIJ
 WIL RECHTSTREEKS OP ZIJN VADER AFLOPEN, MAAR
 BLIJFT STAAN, KAN ZIJN OGEN NIET GELOEVEN, LOOPT
 BEHOEDZAAM OM HEM HEEN OM ZICH TE OVERTUIGEN OF
 HET ZIJN VADER IS)

Karel

~~Je~~ bent het echt! ^{Geen details}

John

~~God, jongen, je laat me schrikken.~~

Karel

~~Ik kan mijn ogen niet geloven. (STUDENTIKOOS)~~

Karel: Ongelooflijk, Alsof je je hele leven niets anders gedaan hebt.
(Gaaf op de divan zitten)

John : (SCHILDERT VERDER) Geen details. De grote lijn.

Karel: Dat noem ik nog eens concentratie.

John : Ongelooflijk. Wat geloof jij niet?

Karel: Jij hier ~~achter een ezel~~. Aan het schilderen.

John : Ga van die divan af.

Karel: (STAAT OP) Zit ik op een tube?

John : Ik schilder, ja.

Karel: Ik heb altijd in jou geloofd, vader. *altijd*

John: Er liggen geen verftubes op de divan.

Karel: Licht er dan iets anders op?

John : (SCHAMPER) Jij altijd in mij gelooft!

Karel: Ik vind dat schilderij ~~fantastisch~~ *wel* goed

John : Natuurlijk ~~er~~ *er* wat anders op die divan.

Karel: (ZOEKT OP DE DIVAN) Ik zie ~~niets~~ *niets*. Er is ~~niets~~ *niets* te zien.

John : Vind jij het ~~zo~~ *zo* goed?

Karel: Iemand die het tegendeel beweert?

John : Jij hebt niet goed gekeken, anders had je iets gezien.

Karel: ~~Wat!~~ *nu* Schei uit over die divan.

John: Wie weet of iemand straks niet het tegendeel beweert.

Karel: Ach, niets van aantrekken. Voor een amateur is dit een knap stukje werk.

John : Jij hebt het niet gezien. Jij weet van niks. Stekeblind ben je.

Karel: Misschien ben ik stekeblind. Maar jij schijnt niet te zien dat je eigen zoon thuis gekomen is.

John : Een amateur, zei je, hè? Een amateur!

Karel: ~~Onder amateurs vind je~~ *Sommige zijn* voortreffelijke schilders. Er zijn ~~zondagsschilders in musea terecht gekomen~~ *die hangen.*

John : (LOOPT OP KAREL TOE EN KIJKT HEM STRAK AAN) Karel! Jij hier!

Karel: Ja ik! En nou krijg ik er verdomme genoeg van.

John : Een amateur, zei je. Ik ben beroeps www.toneelwerkgroepproloog.nl

Karel: En ik ben beroepsstudent. Zeg, mijn ^{eendje} scooter is naar de haaien. ^{so de niet}

John : Zo! Waaron ^{dan} koop jij ~~je~~ een nieuwe?

Karel: Ik?

John : Ja.

Karel: Zo'n schilderij valt direkt op.

John : Wat kom jij hier doen?

Karel: Ik zag het meteen. Dit is klasse.

John : Jij vindt het dus goed?

Karel: Ja ik kom feest vieren, morgen.

John : Gaat niet door. ^{Ik heb ontslag genomen}

Karel: Mijn ^{eendje} scooter is kapot.

John : Jij bent een parasiet.

Karel: Gaat het feest niet door?

John : Nee, het feest gaat niet door. ~~Wat kom jij hier doen?~~

Karel: ^{ontslag genomen} Als ik jou was, dan had ik er mee gewacht tot na het jubileum. Dan had je tenminste het gouwe horloge binnen.

John : Jij krijgt geen cent meer van me.

Karel: Jij bent, geloof ik, een practical joker, Wat zegt moeder ervan?

John : Laat je moeder er buiten.

Karel: ^{Kan ik} een lening sluiten?

John : Tegen hoeveel procent?

Karel: Ik heb moeder nog niet gezien. Ze is toch altijd thuis om deze tijd.

John : Weet jij hoe laat het is? Heb jij vanmorgen de krant gelezen?

Karel: Het percentage kunnen we later wel vaststellen.
Ik heb geen bijverdienste.

Karel: Wat staat er voor bijzonders in de krant!
John : Joyriding, diefstal,
Karel: Chantage,
John : Moord.
Karel: Kranten zijn soms helderziend.
John : Wat heb je gelezen?
Karel: Een doodsbericht van iemand die nog springlevend was
John : Een man of een vrouw?
Karel: Een dag later was hij dood.
John : Dan kun je wel gaan.
Karel: Hoe moet het met mijn studie?
Het was een vrouw.
John : En met een verfkwast.
Karel: Met een paletmes.
John : Dat klopt niet.
Karel: Hij moest steken hakken en snijden.
John : Je kent de details.
Karel: Ik ben goed ingelicht; morgen feest.
John : Bloemen en champagne,
Karel: speeches en promotie,
John : geachte jubilaris,
Karel: op deze heugelijke dag
John : hebt U een mijlpaal in uw leven
Karel: kapot-geslagen
John : kapot, kapot,
Karel: Proost, op je bankroet!
John : Hoe vind je dit rood?
Karel: Ongelooflijk.
John : Wat geloof jij niet?
Karel: Dat moeder weg is.
John : Die komt terug
Karel: Jij hebt toch niet de illusie dat jij met dit schilderij
de musea zult veroveren.
John : Ik wil de waarheid.(KAREL GAAT OP DE DIVAN LIGGEN)
Ga van die divan af.

Karel: Ik zal andere bronnen moeten gaan aanboren.

John : Veel succes met je proefboringen.

Karel: Ik vraag me af of je vriend Frank niet op je feest zal komen.

John : Bij je moeder zul je weinig succes hebben met je proefboringen.

Karel: Jij evenmin.

John : Wat heb jij met Frank uitstaande?

Karel: Finacieel niets.

Jonh : Wat heeft je moeder jou verteld?

Karel: Misschien de waarheid.

John : (GAAT OP DE DIVAN ZITTEN)

Karel: Pas op! Ga van die divan af!

John : Ga weg. Ik wil je niet meer zien.

Karel: Oké. Ik ga mijn nieuwe bron aanboren. Wist jij dat we een rijke nietsnut in de familie hebben. Verre familie. Van moeders kant.

Uit de tropen. Schuift vast wel iets af aan een vaderloos student. (KAREL AF)

Karel: En wat zegt moeder van het ontslag?

John : Die komt wel aan d'r trekken.

Karel: Nee, het was niet met een verfkwast. Met een paletmes.

Verdomd onhandig; hij moest steken, hakken en snijen.

John : Hoe vind je dit rood?

Karel: Is moeder al de hele morgen weg?

John : (GEEN ANTWOORD)

Karel: Je hebt toch zeker niet de illusie dat je met dit schilderij de musea zult veroveren.

John : bIk wil de waarheid weten.

Karel: ~~Als ze al een paar uur weg is dan zal ze zo thuiskomen.~~

(GAAT OP DE DIVAN LIGGEN)

John : Ga van die divan af.

Karel: De waarheid. Als divans eens konden vertellen, dat zou boeiend zijn.

John : Wat bedoel jij?

Karel: De waarheid is niet interessant. Bekijk nou je eigen leven eens. Genoeglijk langs de afgebakende paden.

Wat wil je nog meer. Jij hebt de plicht jouw waarheid tot het einde toe te spelen. *vader*

John : Tegenover wie?

Karel: Tegenover mij heb je toch bepaalde verplichtingen.

John : Vind je?

Karel: Ik ben toch een wettige zoon van je.

John : Daar twijfel ik niet aan (PAUZE)

Karel: Is dat jouw waarheid?

Gaweg John : Jij kunt hier terugkomen, als je afgestudeerd bent.

Karel: Ik houd wel van waarheidsspelletjes.

John : Ga weg. *Okay dan*

afwachting van de vrouw des huizes. O, doe geen moeite; ik weet de weg nog. ~~¶~~ (FRANK LOOPT NAAR DE DEUR OM NAAR BOVEN TE GAAN. ONDERWIJL KEERT JOHN JOHN ZICH NAAR ZIJN DOEK, HIJ NEEMT EEN PALETMES EN KERFT HET MET GROTE HETTIGE GEBAREN KAPOT.

John (OPGEWONDEN) Hoe vind je het nu?

Frank (HEEFT ZICH OMGEKEERD NAAR JOHN) Jaa.. Zo is het goed.

(JOHN HAKT ALS EEN DOLLEMAN VERDER IN OP HET DOEK. FRANK BLIJFT OP AFSTAND TOEKIJKEN. BIJ DE KAMERDEUR VERSCHIJNEN TWEE VERPLEGERS. ZE ZIJN HERKENBAAR ALS DE KOLONEL EN FRANK. ZE BLIJVEN EVEN BIJ DE DEUR GEPOSTEERD STAAN. DAN KEERT JOHN ZICH OM. BIJ HET ZIEN VAN DE VERPLEGERS LAAT HIJ NA ENIGE AARZELING ZIJN MES VALLen. DE VERPLEGERS LOPEN OP HEM ~~AT~~ TOE EN HIJ LAAT ZICH GEWILLIG MEEVOEREN. BIJ DE DEUR WIL JOHN ZICH LOSRUKKEN. DE TWEE VERPLEGERS ECHTER WETEN HEM TE OVERMEESTEREN. FRANK DOET ZIJN KOFFERTJE OPEN EN HAALT ER EEN SPUIT UIT. DE VERPLEGERS ONTBLOTEN JOHN'S ARM EN FRANK GEEFT HEM EEN SPUITJE. DE VERPLEGERS MET JOHN AF)

(FRANK NEEMT HET VERSCHEURDE SCHILDERIJ VAN DE EZEL. HIJ LOOPT ERMEE NAAR DE RUIMTE ACHTER HET GAZEN GORDIJN. LICHT UIT: SPOT OP FRANK EN HET SCHILDERIJ. FRANK HANGT HET SCHILDERIJ OP EN OPENT DE TENTOONSTELLING. HIJ RICHT ZICH TOT HET DENKBEELDIGE PUBLIEK BIJ DE OPENING)

Frank (BEGINT KALM, STEEDS HARDER, SNELLER, OPGEWONDENER, BEGELEID DOOR ELEKTRONISCHE MUZIEK, DIE GELIJKTIJDIG MET DE TEKST TOT EEN KLIMAKS KOMT. DE LAATSTE WOORDEN ZIJN NIET MEER VERSTAANBAAR) Het onthullende werkelijkheidsbesef, de ~~zinnelijke~~ uiterst ~~keuze~~ subtiële korreligheid, de nauwelijks te duiden perforatieve libido, de verbrijzelend-hondse kleurekspressie, het contrast van de spontane drifteksplosies, de technoïde reminiscenties aan de fossiele menselijke ~~en~~ fisionomie, de kervende vormverzadiging van de smeuge transparantie van de geometrische sensibiliteit..... Ik verklaar deze tentoonstelling voor.....

(STILTE. BLACK OUT)

(ALS HET LICHT WEER AANGAAT, IS DE KAMER IN DEZELEDE TOESTAND ALS AAN HET BEGIN VAN DE EERSTE SCENE. JOHN ZIT AAN DE ONTBIJTTAFEL, KLAAR OM NAAR ZIJN KANTOOR TE GAAN. MARY KOMT BINNEN)

Mary Hier is de thee al. ~~Te~~ snijd eens een paar sneetjes af, schat. Dunnetjes hè. ^{Wat is er} ~~Wat zit je y~~ te ~~knoeien~~. Je hand heeft helemaal. Zenuwachtig in verband met morgen?

John Hier, snij zelf maar. (REIKT HAAR MET AFGEWEND HOOFD HET MES)

Mary Heb je er al aan gedacht?

John Wat?

Mary Nou aan je jubileum van morgen.
 John Daar denk ik de hele tijd al aan.
 Mary Zenuwachtig?
 John Slecht geslapen.

Mary Je hebt ontzettend liggen ~~voelen~~ *Some aan*
 nachtmerrie gehad?

John Ik geloof dat ik me zorgen heb liggen maken, over
 een horloge met inscriptie. Of ze mijn initialen
 wel allemaal wisten.

Mary Zie je wel. Het jubileum. Ik heb ook een ver- *geweldige*
 rassing voor je.

John Daar ben jij ~~niks mee~~ dan al vroeg mee.

Mary Karel heeft gebeld. Hij komt morgen. (JOHN TOONT
 WEINIG VERRASSING) En ben je niet blij. Hij is
 in geen drie maanden thuis geweest, de arme
 jongen; hij studeert dag en nacht. Vind je het
 niet leuk dat hij er morgen zal zijn?

John (VERSTROOID) Ja, ja, leuk, leuk.

Mary En dan nog een geweldige verrassing. Zegt de
 naam Frank jou nog iets?

John Wel iets.

Mary Zie je wel. Nou Frank komt over uit Spanje om
 jouw feest mee te maken.

John Blijft hij hier logeren?

Mary Wat een vraag! Natuurlijk. Vast een paar weken. *mel*
 Vind je het geen leuke afwisseling?

John Ja, ja, zeker.

Mary Je bent anders helemaal niet enthousiast. Waar zit je over te piekeren.

John Ik vraag me af...^Komt er ook niet een zekere kolonel....uh...

Mary Kolonel Van Burch? Hoe zo? Ken je die dan?

John Ik geloof het niet. Ik begrijp het zelf niet. Het schoot me zo maar te binnen.

Mary Ach, ja, natuurlijk. Je ziet hem misschien wel eens hier langs lopen. Hij wandelt hier dikwijls. De mensen noemen hen de Brahman.

John Ken jij hem ~~dan~~?

Mary Ik zie hem wel eens wandelen. Hoe kom je in godsnaam op het malle idee dat die man op jouw jubileum zou komen?

John (HAALT DE SCHOULDERS OP) Ja, belachelijk eigenlijk, ik ken die man helemaal niet. ^{Kan ik niet aan het werk.}

Mary ~~Je bent echt een beetje over je toeren, schat.~~

John Ja, misschien heb je gelijk. (Ze Zwijgen EVEN) Hoe zou je het vinden als ik vandaag eens thuis bleef?

Mary Vandaag? Alsjeblief niet. Ik heb het zo druk met alle voorbereidingen. En ik moet Karel ontvangen en Frank. Je zou echt de hele dag in de weg lopen.

John Je hebt gelijk. Bovendien, ze kunnen me geen dag missen op de Bank.

Mary

~~Natuurlijk niet.~~ Ga nu maar gauw, dan ben je op tijd voor de bus.

(JOHN STAAT OP EN PAKT ZIJN AKTETAS) O ja, voor je weggaat, ik moet je nog iets vragen in verband met morgen. Eigenlijk zou ik het liever niet doen, maar je moet er toch iets over weten. Zou je het leuk vinden - ik zeg niet dat je het krijgt hoor - om een hele nieuwe schildersuitrusting te ~~krijgen~~ ^{hebben}: linnen, ezel, verf en zo. Misschien dat je er weer eens zin in krijgt.

John

Schilderen? Nee, alsjeblief niet.

Mary

Weet je dat je me twintig jaar geleden al een portret beloofd hebt, schat!

John

Kan 't me niet herinneren.

Mary

Ja, indertijd toen je samen met Frank schilderde.

John *Ach*

Wanneer heb ik nou vrije tijd. Er is bovendien kans dat ik adjunkt-directeur zal worden. Dan zal ik helemaal geen vrije tijd meer hebben.

Mary

En als je dat nu eens niet zou worden?

John

Dan word ik het over een paar jaar, als een van de andere directeuren dood of met pensioen gaat.

Mary

Je bent wel zeker van je zelf.

John

Waarom niet? Ik overleef ze allemaal. Het is gewoon een kwestie van volhouden.

Mary

(LACHT) Je bent me d'r een. Je zult het nog ver brengen. Gelukkig maar, want ik vind dat we hard ~~XXXXXXXXXXXX~~ aan een nieuwe auto toe

zijn. Een grotere auto.

John Ik moet ~~weg~~. Ik voor mij ~~kan~~ het best zonder een grotere auto. Ik ga toch met de bus.

Mary Gelukkig maar. Lief van je ~~xxxxxxx~~ dat je de auto thuis laat.

John Jij moet er toch overdag ook eens uit kunnen.

gh ~~Dan~~ ga ~~ik~~ maar. Het is vijf voor half negen.

Mary Dan heb je nog ^{*drie*} ~~twee~~ minuten.

John Ik heb een hekel aan te laat komen. Ik heb graag een paar minuten speling, dat weet je.

Mary Jij bent de ^{*meest*} stiptste man van de hele Bank. Dat zullen ze morgen vast niet vergeten te zeggen.

John Als de mensen maar ~~■~~ wat meer gevoel voor orde en regel hadden, dan zou de wereld er anders uitzien.

Mary Nou, heel anders.

John Tot vanavond dan. (GEVEN ELKAAR EEN ZOEN)

Zeg, Mary, ik vraag me toch af: waarom zouden we eigenlijk een grotere auto nodig hebben?

Mary Nodig....nodig...? Ik hou van ruimte om me heen. Waarom zouden ~~■~~ we zo eng en bekrompen blijven doen, als het ook ruim en breed kan?

John Je hebt gelijk. Een mens mag wel wat hebben in zijn leven. Een grotere auto. Vooruit. We praten er nog eens over, vanavond.

Mary Ja, gezellig. (ZOENT HEM)

Niet niet

John

(Kom, anders mis ik de bus. (KEERT ZICH OM BIJ DE DEUR.)

En zet die verfkwasten maar uit je hoofd.

(JOHN AF. MARY KIJKT HEM EVEN NA).

DOEK